ANY XIII - SEGONA EPOCA

Nº 38 - GENER-FEBRER 1935

Ulls de poll...?

Callicida
KAMNOL

És insuperable!

protegiu
les
cases
que
anuncien
en
català

ESTEVE RIERA
Confiter i Pastisser

Pa de luxe
RAMBLA DE CANALETES 9 i 11.
CARRER DE MALLORCA 307 i 309.
PORTAL DEL ANGEL, 18
BARCELONA

Anoteu
per a les vostres
compres de llibres

LLIBRERIA EN PATUFET
Cardenal Cassanyes, 4

Especialitat
en llibres catalans per
a infants i joventut

Any XIII Gener-Febrer 1935 Núm. 38-39

BUTLLETI DE L'ASSOCIACIÓ PROTECTORA DE L'ENSENYANÇA CATALANA

Domicili social: Arcs, 1, pral. - Barcelona - Telèfon 18862

S U M A R I

	Pàgs.		Pàgs.
Una opinió	1	Catalana?	4
¿Per què cal ésser de l'Associació Protectora de l'Ensenyança		Noves	11

UNA OPINIÓ

CATALUNYA és un poble en renaixença. No és encara un poble totalment renascut. El moviment català, iniciat fa un segle, porta dins una tara greu que l'ha condemnat a una lentitud excessiva i que l'exposa contínuament al perill de les esllavissades. Nosaltres creiem que la causa profunda de tots els destorbs, de totes les ensopegades i de totes les caigudes de la Catalunya renaixent, és la insuficiència del sentit de la pròpia personalitat en vastos sectors de la societat catalana.

La Catalunya d'avui no és encara prou catalanesca. Havem celebrat el primer centenari de la renaixença, i ningú no pot negar l'avenç important que s'ha fet en el camí del recobrament racial. Però si per compte d'enganyar-nos nosaltres mateixos amb un fàcil optimisme, examinem els resultats aconseguits en

R. 579.313

una centúria i els comparem amb els que han aconseguit altres pobles que es trobaven en un cas semblant, haurem de reconèixer el nostre endarreriment lamentable. Més encara: haurem de reconèixer que en el rengle dels pobles d'Europa que han ressorgit, Catalunya va al darrera de tots.

Heu-vos ací la nua i crua veritat.

*

I va Catalunya al darrera de tots, no pas per defectes polítics, que realment els té, com en tenen molts d'altres pobles; no pas per errors dels dirigents catalans, encara que verament n'hagin comesos; no pas per l'esperit de divisió interior, que és un corc nostre i també dels altres. Tot això, encara que existeixi, no explica l'endarreriment de la renaixença nacional.

I és que es tracta, no pas d'un endarreriment polític, ans bé d'un endarreriment espiritual. Es una interpretació superficial i grossera la que atribueix les dissorts de la Catalunya contemporània als partits polítics, o a aquests o aquells homes. Hi haurà tantes culpes individuals i de grup com es vulgui; però la tara és més endins: és en l'ànima mateixa d'una gran part de catalans.

El catalanisme no pot ésser una pueril apologia que canti glòries i amagui vergonyes. I la vergonya de la Catalunya d'avui no és l'enfonsament de les primeres llibertats polítiques reconquistades, puix que altres pobles han passat també, durant llur renaixença, per contrarietats igualment doloroses, i fins més doloroses i tot. La vergonya de la Catalunya d'avui és que, al cap de cent anys d'haver-se iniciat la renaixença, aquesta no hagi encara arribat a saturar del noble sentit catalanesc aquelles manifestacions de la vida collectiva que més ho necessiten i que més lliures teníem i tenim. La primera d'aquestes manifestacions, la

cabdal, és l'idioma. Si el català parlat és l'idioma propi dels catalans, el català escrit no ho és ben bé. En el llibre, en la premsa, en el teatre, en l'escola, encara no s'ha restablert la senyoria del llenguatge vernacle.

En altres països, quan les llibertats polítiques eren assolides, l'obra del recobrament lingüístic ja estava llesta en el camp popular i cultural. I aquest recobrament no és pas un fenomen purament filològic. Es molt més que això: és un fenomen de consciència, una resurrecció de la personalitat.

Per a tenir una llibertat sòlida cal tenir una personalitat forta. I no hi ha res més fluix que els homes i els pobles que tenen l'ànima esberlada, migpartida. Un home d'aquests, un poble d'aquests, no pot dir la frase expressiva de la plena possessió de sí mateix: «l'ànima és meva!».

La causa profunda de la nostra feblesa és la insuficient catalanització espiritual. ¿No veieu, per exemple, casos d'inconsciència com el dels escriptors catalans que, dins Catalunya, donen en llengua no catalana llurs inflades lliçons de patriotisme verbal?

A. ROVIRA I VIRGILI

(De «La Humanitat».)

L'extensió assolida pel moviment catalanista no es troba en proporció amb la llista actual de socis de la «Protectora».

Hi ha molts catalanistes que encara no hi figuren.

Inviteu els vostres amics, si us plau, a emplenar llur proposta. PELS 20.000 SOCIS!!

UN CONCURS DE «CATALUNYA RÀDIO»

—

¿PER QUÈ CAL ÉSSER DE L'ASSOCIACIÓ PROTECTORA DE L'ENSENYANÇA CATALANA?

Els membres del Jurat Qualificador d'aquest Concurs, senyors Albert Bastardes i Tomàs Iduarte, Vice-President primer i Secretari habilitat de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, i Tomàs Roig i Llop, Director de *Catalunya Ràdio*, per unanimitat, després de llegits els cinquanta-sis treballs presentats, han resolt atorgar el primer premi al treball nº 6, que porta per títol el del tema, i el segon premi al del nº 13 «Una institució exemplar», lema: «Cultura, pedagogia, patriotisme». Obertes les pliques, han resultat ésser-ne autors, respectivament, els senyors Josep Mª Soler i Janer i Miquel Argimon i Sabatés.

Per manca d'espai només ens és possible de publicar el primer dels treballs premiats. En el número pròxim publicarem el del senyor Miquel Argimon.

¿Per què cal ésser de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?

Cal ésser de la «Protectora» — com diem familiarment els qui l'estimem d'una manera incondicional — per raons del cor i per raons del cap, no sempre destriables les unes de les altres.

— *Associar* vol dir «unir com a companys», (D. G. L. C.): l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, disciplinarà i farà fructífer el nostre bescantat individualisme.

— Solidaritzem-nos entorn de la Protectora, no com a companys, ans com a germans que som (de sang, de Llengua i de cultura, i d'esperança, d'interessos de tota mena).

— Car, ¿qui millor per a unir els nostres anhels i els nostres esforços? La Protectora s'esmerça a fer homes integrals el major nombre possible (fos ja de tots!), dels infants de la nostra terra: cos i ànima: colònies escolars, llibres necessaris, ensenyament... — Heu observat? Neix l'infant en la llar desavinguda i, davant la innocent i rosada rialla, rebrollen més ferms els afectes... Així per amor als nostres infants, totstemps i arreu pot i ha de conciliar-se la gran família catalana.

— És un deure! ¿Qui comprendrà i protegirà els nostres infants millor que nosaltres? Governs que no comprenen la nostra parla ni els nostres anhels, no ens són, dissortadament, conhort ni ajut suficient; el de la nostra terra, per no sabem quant de temps no podrà resoldre ell sol, el problema de l'Escola Nacional Catalana... L'obra de la Protectora és *necessària* i, en tot cas, *mai no fóra sobrera*... Es un deure, doncs, ésser de la Protectora: ¿qui comprendrà i protegirà els nostres infants — repetim —, sinó nosaltres?

— «El saber no ocupa lloc»; «és el millor dot que podem deixar als fills»;... ¡si en tenen de raó aqueixes justíssimes apreciacions del bon poble! Cal ésser de la Protectora de l'Ensenyança Catalana, car *l'ensenyança* és, en principi i per ella mateixa, un bé incorruptible i perenne, al qual tots tenim dret i pel qual tots hem de lluitar noblement.

— Encara més: es tracta de l'Ensenyança *Catalana*: la que, tant si volíem com no, més ens obliga al món, com a homes i com a catalans; ella per a nosaltres i nosaltres per a ella; si així no fos, els pobles més cultes de la terra ens tindrien, amb raó, per vils, agonitzants i incapaços.

— Cap cultura no ens farà tan perfectes com la nostra cultura; no hi ha saber al món, no hi ha una cultura, que puguin ésser tan perfeccionats pel nostre esforç com el saber nostre, la cultura nostra.

— L'ensenyança de la nostra cultura no exclou la de les al-

tres, ans complementa aquesta si es tracta d'un estranger, i és el fonament, el punt de referència incommovible per a nosaltres per a penetrar millor i amb més sensibilitat la cultura d'un altre poble: així, el coneixement del nostre idioma, com més segur i pregon, més ens facilita l'aprenentatge dels altres idiomes i cultures.

— *Ensenyança Catalana* vol dir educació adequada a la nostra ànima; vol dir relació i correspondència perfecta entre el nostre pensament, català com nosaltres, i la seva expressió més sublim, la paraula; vol dir, doncs, fer els possibles per tal que siguem educats a l'escola, per mitjà del llenguatge que amb santa paciència ens inculcava la nostra mare quan tot just obríem els ulls a la vida; per mitjà d'aquell llenguatge amb què, per primer cop, anomenàvem les coses: les tristes i les alegres, les simples i les complicades dels nostres anys més purs, que foren *els més nostres...*

— *Ensenyança Catalana* vol dir comprendre millor els nostres germans del País Valencià i de les Illes Balears, del Rosselló i d'Andorra i fins d'Alguer, tots els quals ens comprenen i a tots els quals comprenem, sense necessitat d'altra Llengua que la que, amb dolces variants, a través d'espai i temps ens enllaça les ànimes.

— *Ensenyança Catalana* vol dir universalitat i cor obert a totes les belles empreses, car universals i grans emprenedors van ésser un Beat Llull, un Arnau de Vilanova, un Sant Vicenç Ferrer i tants d'altres, que ensenyaren arreu del món i tan sovint en la Llengua que d'ells, amb llur cultura, heretàrem.

— *Ensenyança Catalana* significa aprendre que quan Europa era tenebrosa, els Caps de la nostra terra feien l'elogi de l'oblidada meravella del Partenon d'Atenes i passaven al nostre idioma, abans i adès, les pàgines immortals dels genis de Grècia i Roma; significa trobar l'ànima del nostre passat i del nostre present i la continuïtat del futur, a través de les ruïnes immortals

d'Auziàs Marc i de J. de Sant Jordi; a través de les Cròniques, que conten les gestes reals dels nostres antecessors, tan meravelloses com les que es llegeixen en les novelles *Blanquerna* i *Tirant lo Blanc;* vol dir saber copsar la grandesa dels cataclismes al cor d'una *Atlàntida* i els cataclismes humans, al cor d'un Manelic de la *Terra Baixa*; vol dir, encara, percebre el secret de les fonts i de les muntanyes i la sublimitat dels nostres monuments i l'amor a la nostra terra, en les estrofes de Maragall i Costa i Llobera, i Alcover i Llorente...

— *Ensenyança Catalana* vol dir saber qui som, d'on venim i on anem! Significa que hem de preocupar-nos de tantes coses nostres que ignorem i que els savis forasters admiren: la nostra Història, les nostres lleis, que com el *Consolat de Mar,* — sense oblidar els Usatges —, són encara el Codi d'on avui els juristes poden extreure i extreuen, principis d'admirable aplicació universal...

— I la Protectora, diu: —Cal que fem un bon ús d'aquests tresors; cal que els posem a l'abast de tots els catalans i de tots els homes cultes! —I no sols ho diu, ans procura de fer-ho. Considereu, doncs, si n'hi ha de motius perquè siguem socis efectius i generosos de la meritíssima Protectora.

— Generosos? Es una generositat que ens fa bé.

Es un adjutori als infants nostres, que tenen dret a una vida plena, i sols així la viuran.

Tant com estimo l'obra de la Protectora, tant més em faig càrrec de la pena que deuen sentir altres països, alguns, germans o amics ben nostres, com el d'Oc, com Euzkadi i Galícia, com la resta de la Catalunya total, que tenen negats tants drets; i em faig càrrec, bo i que no se'l faci per mi, de la pena que sentiria qui ens nega el degut i ple reconeixement, si un jorn a ell li eren negats. Ésser de la Protectora, és ésser noblement humà, comprensiu i sensible!

— Per la Protectora he après millor que mai, que per *escola*

no cal entendre sols l'edifici, sinó els llibres, els mapes, els cartells, l'idioma i el tracte als infants i el mètode i la higiene... I què ens diu la Pedagogia? Que un infant ensenyat en un idioma que no és el seu, es troba en retard d'uns dos anys respecte a tot allò que així li ensenyen... ¡Que és necessari que l'infant sigui educat en la llengua del seu país! ¡Vet ací una de les grans preocupacions de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana!

— Hi ha coses que solament tenen nom en la nostra llengua; des dels mots auxiliars, com *rai* i *gaire*, fins als més rics i expressius, com *enyorança* i *seny*, ens trobem que molts no tenen traducció possible: ¡o els comprenem bé en català o no els comprendrem mai!

Hi ha simples matisos de coses, que, mentre que aquestes s'expressen en una altra parla, ells no poden ésser expressats, així mateix, sinó en la nostra.

I, ¿per què les coses que tenen nom en altres idiomes, gairebé sempre ens plauen més en el nostre? De tot això, tan important i tan poc atès, se'n preocupa també la Protectora.

I al cap i a la fi, què és la Cultura, així, amb majúscula? La suma i integració de totes i cadascuna de les cultures. Qui té dret a empobrir aquell tresor de la Humanitat? Ningú! Per això ningú no té dret a destruir la nostra, i *nosaltres tenim el deure d'impedir-ho*. Identifica't amb la Protectora, ajúda-la i compliràs un deure sagrat envers la Cultura i envers la cultura nostra; envers la Humanitat.

— Aleshores és fàcil que, en saber que existeix una institució que en diuen «Bureau International d'Education» i que, d'una manera o altra, nosaltres i tants germans ajuden a subvenir-ne les despeses sense, però, que pràcticament ens reporti avantatge ni es preocupi de nosaltres..., és fàcil, dic que et preguntis: —Però, les Llengües, i més les que fan de suport a una cultura; essent, com són, un fet natural — en tant que no són producte d'artifici —; no tenen totes uns drets iguals, ¿no mereixen to-

tes, a proporció, una protecció mateixa? — I aleshores, jo crec que interpretaria el pensament de la Protectora si us feia de resposta: —Cal fe i esforç per a reivindicar-nos; «¿ja sou soci de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?». Com més gran sigui la seva obra, més potent es dreça per ella mateixa l'acusació contra les injustícies...

— Dissortat del nostre Poble si no sabia veure el contrast que representa el fet que existeixin —, encertadament —, lleis en pro de la conservació d'arbres, ocells i peixos, mentre, tan sovint, els mateixos Estats que donen aquelles lleis, negligeixen altres sagrats interessos: la conservació de tantes Llengües i cultures, indefenses davant d'una altra Llengua i cultura, a la qual consagren injustíssimes preferències.

—I dissortat encara si només tenia cura de la conservació del cos, car acabaria per manllevar una ànima que no li era destinada: quina tragèdia! Les cooperatives de queviures, les clíniques a base de cooperació, etc., són belles i lloables institucions que floreixen a la nostra terra... El dia que ens diguessin que aquesta s'està omplint —, a part de les biblioteques, de cooperatives per a facilitar arreu l'adquisició del Llibre Català, (com les publicacions pedagògiques de la Protectora), o que la Protectora consta d'un nombre de socis com el que ens digueren que té la meritòria «Clínica l'Aliança», ja podríem exclamar: —Beneït el jorn més gran de la nostra Pàtria rediviva! — I això, tanmateix, no fóra prou encara!

— Però, què? Tan com un moribund no perd la paraula, no perdrem l'esperança de salvar-li la vida. Catalunya, ja indefensa, caigué perseguida; volien ofegar-li fins el plor; ¡assegurar-se que era ben morta!... I per morta la donaven... Però els seus fills més senzills, mariners, pastors, pagesos i homes d'ofici, van recollir amorosament el seu plany d'agonia, i de tant de sentir-los parlar, la Pàtria anà reanimant-se, fins que un dia ja és digué:

— Cal correspondre a la veu dels teus fills... Em vestiré de poesia, parlaré al cor d'un escollit i dirà parules meravelloses...

I així fou... I al cap d'un temps ja era tota la Terra Catalana la que es posà a cantar, i com més, més valenta...

«Oh llengua, a mos sentits més dolça que la mel, que em tornes les virtuts de ma innocent edat», hauria dit el Poeta. Catalunya s'ha salvat per la parla. Ara hi sap dir la gràcia de totes les coses, i com més n'expressa, més noble i plena és la seva vida i la nostra. Si volem progressar en aquest sentit a passes de gegant, fem-nos socis de L'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, si no ho érem, i els qui ja ho érem, treballem per ella amb més delit, fins a portar-hi *tots els catalans*! No oblidem mai que «Poble que sa llengua cobra — es recobra a si mateix» i que, «Qui té la llengua té la clau que l'alliberi de cadenes»...

JOSEP M. SOLER I JANER

La pregunta del petit escolar ha de ressonar a totes les llars catalanes: — «Ja sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?»

PELS 20.000 ASSOCIATS!

NOVES

SOCIS INGRESSATS DARRERAMENT

Consell Directiu del dia 19 de desembre del 1934

Socis collectius. — Patronat Escolar Bori i Fontestà, de *Barcelona* (P. N.).

Individuals. — Martí Dalmases, Joana Freixa, Filomena Lluch, Carme Rigau de Farran, Ricard Rius, Joan Sau, Joan Vilert, de *Barcelona*.

Rita Casals de Gual, de *Mataró*.

Consell Directiu del dia 14 de gener del 1935

Individuals. — Josep Agorreta, Teresa Aymerich, Concepció Soteras, de *Barcelona*.

Guillem Chrics, Narcís Coderch, de *Badalona*.

Esteve Bassols, Carles Pastor, de *Blanes*.

Ramon Serra, de *Borges Blanques*.

Lluís Xandri, de *La Gleva*.

Joan Ferrer, de l'*Hospitalet*.

Joan Agràs, Josep Colomines, Josep Ferrer, Domènec Pallejà, Antoni Pellicer, Jaume Sanfeliu, Lluís Verdugo, de *Madrid*.

Francesca Argemí, de *Sabadell*.

Antoni M. Vallès, de *Castellar del Vallès*.

Consell Directiu del dia 8 de febrer del 1935

Socis Collectius. — Germanor Catalana, de *Palma de Mallorca*.

Amics de l'Art i de les Lletres, de *Sant Feliu de Llobregat*.

Individuals. — Antoni Alberca, Josep Bertran, Antoni Comas, Enric Mur, Anna Murià, Joan Pàmies, Antoni Pelegero, Mercè Rosell, Joan Sales, de *Barcelona*.

Pere Vadillo, de *Borges Blanques*.

Tecla Alberich, Josep Albinyana, Josep Alsina, Josep Bartolomé, Rafael Besora, Miquel Blay, Manuel Bosch, Salvador Canals, Ramon Crespi, Blai Falcó, Joan Ferrer, Ignasi Fortesa, Ramon Gil, Esteve Giménez, Víctor Masriera, Tomàs Pallerola, Manuel Pinillo, Antoni Porras, Joan Puig, Ernest Ramis, Alfons Real, Lluís Reig, Antònia Roma, Casimir Roma, Lluís Sala, Ramon Sala, Josep Salvadó, Josep Santacana, Antoni Soler, Sebastià Sumalla, Antoni Torres, Robert Vinyas, de *Madrid*.

Feliu Canet, Francesc Roca, Pere Duro, Joan Molina, Josep Peligri, de *Sant Feliu de Llobregat*.

Amadeu Milà, de *Sitges*.

COMISSIONS DELEGADES

La Comissió Delegada de Sitges s'ha interessat prop del Consell Directiu perquè sigui concedit un lot de les publicacions de la Secció Editorial Pedagògica a la Biblioteca de les Escoles Municipals de la vila. El Consell ha atès la seva petició.

La Delegada de Sant Feliu de Guíxols ha escrit al Consell Directiu recolzant la petició que li ha formulat el Mestre de l'Escola Nacional de Nois de Begur.

La Comissió Delegada de La Bisbal ha concedit un premi per a un Concurs Infantil de Dibuixos celebrat en aquella localitat.

La Comissió Delegada de Badalona ha demanat la cooperació del Consell per tal d'organitzar un Curs de llengua catalana.

El Consell Directiu ha rebut falagueres noves de Tarragona relacionades amb la reorganització de la nostra Comissió Delegada.

Les delegacions d'Arbúcies, Blanes, Borges Blanques, Calella, Canet de Mar, Capellades, Lleida, Madrid, Manresa, Sarral, Vilanova i La Geltrú i Ulldecona, han comunicat al Consell sobre diferents assumptes de tràmit.

La Comissió Delegada de la Colònia Güell (Santa Coloma de Cervelló) ha celebrat el Concurs anyal de Lectura i Escriptura catalanes; per a formar el Jurat qualificador el Consell Directiu va designar els senyors Josep Roc i Antoni Jaume.

La Comissió Delegada de Sitges ha elegit per a l'any que som, el següent Consell Directiu: President, Ramon Planes Izàbal; Tresorer, Josep Camps i Planes; Secretari, Josep Casanoves i Termes; Vice-Secretari, Joaquim Ferret i Gorgues; Vocal de Foment, Josep A. Martínez i Sardà; Vocal de Cultura, Jordi Robert i Ferret.

Per al Consell de la Delegada d'Esplugues del Llobregat han resultat elegits els següents consocis: President, J. Fuster i Canut; Secretari, Francesc Cortada; Tresorer, Josep Malaret; Vocal, Vicenç Bonet i Josep Pi.

Així mateix la Comissió Delegada d'Igualada ha renovat el seu Consell Directiu, el qual resta integrat de la manera següent: President, Bartomeu Torner Prat; Secretari-Tresorer, Venanci Dalmau Jover; Vocals, Josepa Xaubet de Jordana, Ramon Pipó Graells, Juli Maestre Maestre, Bartomeu Mas Mas, Pau Gubern Riba, i Antoni Castelltort Palmés.

La Comissió Delegada de Madrid ha tramès al Consell Directiu una important relació de socis ingressats de nou.

La Comissió Delegada de Tarragona ha començat un curset de català per mitjà de l'emissora de ràdio local el qual va a càrrec del professor senyor Lluís Icart. El dia de la inauguració del curset, el President de la Delegada senyor Josep Arana i el Secretari, senyor Alfred Gilabert anunciaren la represa de les activitats de la delegació i feren una crida als patriotes tarragonins per tal que es sumin als rengles de la «Protectora».

La Comissió Delegada de Badalona ha organitzat un curset de llengua catalana per al qual ha obtingut una subvenció del Consell Directiu.

La «Protectora» ha doblat de poc temps ençà les escoles catalanes que existien. I, no obstant, la seva llista d'associats creix en un ritme molt lent.

Cal assolir la xifra de 20.000 socis!

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

CURSOS DE CATALÀ

Al local de la nostra Associació ha començat un curset elemental de català a càrrec del professor senyor Jaume Aimà. Properament en serà començat un altre, també elemental, a càrrec de la senyora Carme Rigau de Farran.

LLIBRES PER A BIBLIOTEQUES ESCOLARS

En les seves darreres sessions, el Consell Directiu ha concedit llibres a les biblioteques de les Escoles Nacionals de Mediona, Palou de Granollers, Hospitalet del Llobregat, Begur i Putxet (Barcelona) i a les dels Patronats «Bori i Fontestà» i «Maragall», de Barcelona.

COMISSIÓ TÈCNICA

A proposta de la Comissió Tècnica, el Consell Directiu ha pres els següents acords.

Subvencionar la matrícula de dos alumnes de l'Escola Catalana de Gràcia, per tal que puguin continuar assistint-hi.

Concedir al Grup Municipal de Sant Just Desvern un augment temporal de subvenció.

Aquesta Comissió ha donat compte al Consell Directiu de la seva intervenció en la creació de les noves Escoles «Bori i Fontestà» i Grup Escolar «Poble Nou» i en la constitució del Patronat de l'Escola «Maragall».

COMISSIÓ DE FOMENT

Durant aquest mes la Comissió de Foment ha celebrat diferents reunions per a continuar la propaganda iniciada per tal d'aconseguir l'augment d'associats necessaris a la importància actual de l'obra de la nostra Associació.

El Consell Directiu s'ha adreçat a totes les Comissions Delegades de Catalunya invitant-les a cooperar en les seves iniciatives. Per a facilitar llur tasca, el Consell ha disposat la impressió d'un manifest,

el qual s'ha posat a disposició de les delegacions així com tots els cartells i segells de propaganda que considerin convenients.

Tots els socis que en desitgin exemplars poden demanar-los a les oficines de la «Protectora».

Aquesta Comissió ha comunicat així mateix al Consell Directiu que tan aviat com les circumstàncies siguin considerades favorables celebraran el Congrés de Comissions Delegades que tenien projectat.

Aquesta Comissió ha informat al Consell Directiu del curs favorable de la campanya que ha començat per a augmentar el nombre d'associats.

El Consell Directiu s'ha dirigit, amb aquest motiu, a totes les delegades invitant-les a cooperar-hi.

El President del Consell ha autoritzat el President de la Comissió que faci gestions perquè el «Comitè Pro-Catalanització» es constitueixi dintre de la «Protectora».

ESCOLES

A proposta de la Comissió Tècnica, el Consell Directiu ha acordat concedir l'auxili econòmic que sol·licita el Patronat de l'Escola Catalana de Sort.

Concedir la subvenció que sol·liciten els Patronats de les escoles «Maragall», de Barcelona; «Unió Liberal», de Granollers i «Núria» de Sant Just Desvern, donat que l'ensenyament que s'hi dóna es troba d'acord amb les normes establertes per a la regularització de les subvencions a les escoles catalanes.

El Consell ha concedit un lot de llibres a les biblioteques de les escoles «Santa Eulàlia», de Barcelona, Centre Republicà de Les Borges Blanques i Escola Nacional de Nois de Bagà. També n'ha concedit a la Biblioteca de l'Institut de Segon Ensenyament de Vilanova i La Geltrú.

Presenteu dos nous socis a la «Protectora». Pels 20.000!

ACORDS

El Consell Directiu ha pres encara els següents acords:

a) Felicitar el consoci senyor Ramon Forn per l'article que ha publicat a la premsa barcelonina sobre la nostra Associació.

b) Fer constar en acta el sentiment del Consell per la mort del soci senyor Millà de la C. Capdevila.

CONDOL

El Consell ha tramès el seu més sentit pèsam al consoci senyor Joan Jaumandreu, de Barcelona, amb motiu de la mort de la seva esposa (e. p. r.).

Imprenta «La Renaixença», Xuclà, 13 - Barcelon

Biblioteca de Catalunya
Reg.
Sig.

EDITORIAL PEDAGÒGICA DE L'A. P. E. C.

ARCS, 1, PRAL.

LLIBRES A PUNT DE SORTIR

INTRODUCCIÓ A LA GRAMÀTICA, per ALEXANDRE GALÍ

PRIMERES LECTURES D'HISTÒRIA, per ENRIC BAGUÉ i JAUME VICENS, il·lustracions de JOSEP OBIOLS

SALUT, Llibre d'Higiene Escolar, per RAMON FAGELLA, il·lustracions de JOSEP OBIOLS

REEDICIONS

5.ª edició GRAMÀTICA CATALANA, c. m., per POMPEU FABRA

2.ª » CURS DE COMPTABILITAT, per FERRAN BOTER

3.ª » LLIÇONS DE LLENGUATGE, 1.er grau,

2.ª » » » » 2.on grau, per ALEXANDRE GALÍ

3.ª » GEOGRAFIA DE CATALUNYA, per PERE BLASI

4.ª » LECTURES D'INFANTS, I, per MARIA A. PASCUAL

ALGUNES PUBLICACIONS ESCOLARS DE L' EDITORIAL BARCINO

(Portaferrissa, 17 - Barcelona)

	Ptes.
CRUSAT: **Curs d'Aritmètica general i aplicada.** Primera part . .	5'00
KÜHNEL: **Resum de Comptabilitat**	1'00
VILA: **Resum de Geografia de Catalunya.** 5 volums	7'00
MARVÀ: **Curs pràctic de Gramàtica Catalana**	7'00
FABRA: **La Conjugació dels verbs en català**	1'00
MARVÀ: **Exercicis de Gramàtica Catalana.** 6 volums: I, *Ortografia;* II, *Morfologia;* III-IV, *Sintaxi;* V, *Prosòdia;* VI, *Formació de paraules.* (Preu de cada volum: 1 pta.).	6'00
MARVÀ: **Clau dels Exercicis de Gramàtica Catalana**	1'50
FABRA: **Diccionari Ortogràfic abreujat**	1'50
JORDANA: **Correspondència familiar i de societat**	2'50
JORDANA: **Com s'han d'escriure les cartes comercials**	2'50
NICOLAU D'OLWER: **Resum de Literatura Catalana**	2'50
LLEONART: **Manual d'Història de la Cultura**	2'50
Les cent millors poesies líriques de la Llengua Catalana . . .	3'50

Calefacció Ideal

Estufa J. M. B.

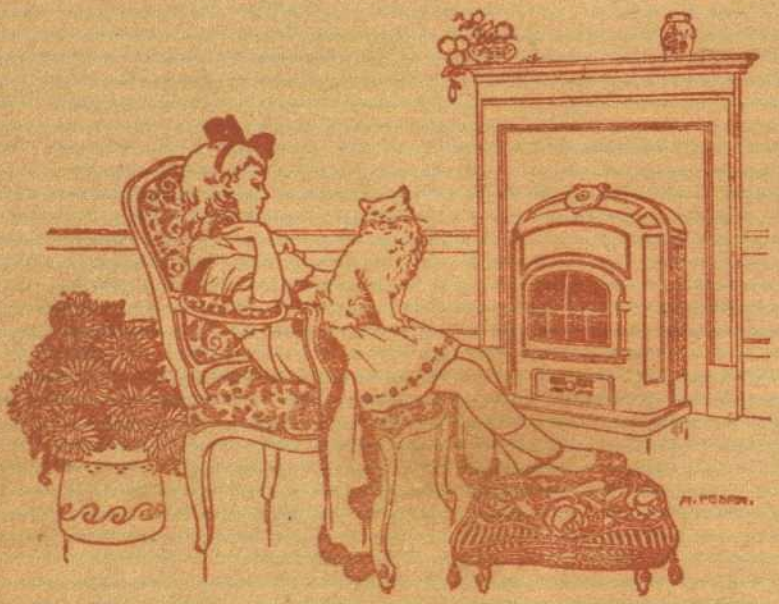

S. A. M. Mas Bagà

València, 396
Telèfon 73016
Barcelona

Hortaleza, 19
Telèfon 16861
Madrid

J. Verrié